Convenții editoriale

Preasfinția Sa*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Episcop pentru Neamuri, prin mandat apostolic

Sfântul Ieronim scriind, de Caravaggio (1605–1606), Galleria Borghese, Roma. Craniul este un memento mori: moartea poate veni în orice ceas, și de aceea chemarea la pocăință: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” (Matei 4:17, Cornilescu).

Domeniu public.

Scrierile Cărturarului Împărăției urmează convențiile expuse mai jos. Ele sunt arătate aici pentru ca fiecare cititor să poată ști cum sunt citate Scriptura și celelalte autorități, de ce sunt citate anumite surse și ce înseamnă semnele și formele folosite pe aceste pagini.

Sfânta Scriptură

Scriptura nu este niciodată schimbată. Scriptura este citată cuvânt cu cuvânt, exact așa cum este tipărită în ediția citată, și nu este niciodată schimbată, în nicio împrejurare și din niciun motiv. Niciun cuvânt, nicio literă și niciun semn de punctuație nu este adăugat, eliminat sau modificat, și niciun semn de evidențiere sau de tipografie nu este așezat în cuprinsul ei. Acolo unde textul tipărit pare să conțină o greșeală de gramatică, de ortografie sau de tipar, el este lăsat exact așa cum este. Scriptura este sfântă și nimic nu i se face sub pretextul de a o corecta. Acolo unde episcopul dorește să comenteze un pasaj, o face cu propriile sale cuvinte, în afara citatului.

Bibliile folosite. În engleză, Scriptura este citată după King James Version (textul standard din 1769, cu apocrifele). În fiecare dintre celelalte limbi, Scriptura este citată după o ediție consacrată și publicată a Sfintei Scripturi în limba în care citește cititorul; ea nu este niciodată tradusă din nou din engleză. S-a depus tot efortul ca, ori de câte ori a fost posibil, citatele să fie luate dintr-o ediție oficială a unei societăți biblice recunoscute. Peste tot au fost folosite ediții aflate în domeniul public, în primul rând pentru a evita problemele legate de drepturile de autor și așteptarea aprobării pentru folosirea unei ediții protejate. Cu toate acestea, în anumite cazuri în care a fost prudent și necesar, s-a cerut permisiunea societății biblice responsabile de limba respectivă. Edițiile aflate încă sub protecția drepturilor de autor sunt folosite cu permisiunea editorilor lor, fie dată direct, fie prin licența publicată a editorului, fie, acolo unde legea permite, ca utilizare loială.

Ediția este numită. Fiecare citat din Scriptură numește ediția după care este citat, de exemplu „(KJV)” în engleză, „(Schlachter 1951)” în germană sau „(Cornilescu)” în română.

Numerotarea versetelor. Unele Biblii numerotează anumite versete în mod diferit, mai ales Psalmii. Fiecare limbă citează după numerotarea propriei sale Biblii, astfel încât o trimitere se poate deosebi puțin de trimiterea engleză la același pasaj.

Cuvintele lui Hristos. Cuvintele lui Hristos, împreună cu ghilimelele lor, sunt tipărite cu roșu, așa cum le stabilește episcopul. În câteva pasaje este disputat dacă vorbește Hristos sau evanghelistul, ca în Ioan 3:16; asemenea pasaje sunt lăsate cu negru.

Cărți de canon diferit. Bisericile nu primesc toate aceleași cărți ca Scriptură. O carte primită în unele Biserici și nu în altele, cum sunt cele ale apocrifelor sau ale canonului Bisericii Ortodoxe Etiopiene Tewahedo, poate fi citată, iar citarea ei nu implică nicio hotărâre asupra statutului ei canonic.

Ordinea autorității

Sursele sunt cântărite potrivit următoarei ordini a autorității, de la cea mai înaltă la cea mai de jos. Fiecare autor sau scriere este așezat în cea mai înaltă categorie pentru care se califică; un crez este așezat împreună cu sinodul care l-a adoptat, cu excepția Crezului apostolic, care este așezat în a noua categorie, și a Crezului atanasian, care este așezat în a unsprezecea.

1. **Cuvintele lui Hristos**, așa cum sunt consemnate oriunde în Scriptură.
2. **Scrierile apostolice**: Matei; Ioan; 1, 2 și 3 Ioan; Apocalipsa; cele treisprezece epistole ale lui Pavel; și 1 și 2 Petru.
3. **Celelalte scrieri ale Noului Testament**: Marcu, Luca, Faptele Apostolilor, Evrei, Iacov și Iuda.
4. **Vechiul Testament**, împreună cu apocrifele, așa cum sunt tipărite în King James Version din 1611.
5. **Părinții apostolici**, din generația care a urmat apostolilor (cca 95–150 d.Hr.).
6. **Părinții antiniceeni**, dinaintea Sinodului de la Niceea (325 d.Hr.).
7. **Părinții niceeni și postniceeni**, împreună cu Părinții deșertului.
8. **Cele șapte Sinoade Ecumenice**, primite atât de Răsărit, cât și de Apus, împreună cu crezurile și definițiile adoptate de fiecare.
9. **Sinoadele ulterioare**, care nu sunt primite atât de Răsărit, cât și de Apus.
10. **Sfinții**: scrierile oricărei persoane recunoscute ca sfânt de Biserică, în Răsărit sau în Apus, care nu este așezată într-o categorie mai înaltă.
11. **Mărturisiri de credință, catehisme și documente papale și patriarhale.**

12. **Texte liturgice**, cum sunt liturghiile vechi și Book of Common Prayer (Cartea de rugăciune comună).
13. **Autori creștini istorici necanonizați.**
14. **Surse vechi necanonice și necreștine**, cum sunt pseudepigrafele, Manuscrisele de la Marea Moartă, Iosif Flavius și istoricii greco-romani.
15. **Cercetarea științifică modernă.**
16. **Lucrări de referință**, cum sunt dicționarele și concordanțele, care servesc ca instrumente, nu ca autorități.

Alegerea surselor

Nu se implică nicio aprobare. Citarea unei enciclice, a oricărei lucrări a unui autor dintr-o anumită confesiune sau a lucrării unei anumite Biserici, mai degrabă decât a alteia, nu implică nicio aprobare a acelei confesiuni sau Biserici și nicio favorizare de vreun fel. Un pasaj este ales numai pentru că episcopul a socotit că acel pasaj anume, din acea sursă anume, este deosebit de instructiv pentru subiectul în discuție, și pentru niciun alt motiv. Nu este intenția sa de a promova sau de a împiedica vreo confesiune, oricare ar fi ea.

Adevărul este acolo unde se găsește. Episcopul socotește că adevărul este acolo unde îl găsește cineva. De aceea, el poate cita surse laice, precum și lucrări necanonice sau care rămân controversate între Biserici. O face pentru că, în calitate de autor, a socotit că pasajul citat este deosebit de instructiv și s-a încredințat că ceea ce spune este adevărul.

Citare și trimiteri

Citatele sunt redate cuvânt cu cuvânt. Cuvintele dintre ghilimele sunt întotdeauna cuvintele exacte ale sursei citate. O sursă nu este niciodată parafrazată ca și cum ar fi un citat. Acolo unde formularea exactă a unei surse nu poate fi verificată, ea nu este citată.

Puncte de suspensie și paranteze drepte. Punctele de suspensie (...) arată că un citat începe sau se încheie în mijlocul unei fraze a originalului ori că au fost omise cuvinte. Cuvintele dintre paranteze drepte dintr-un citat sunt reproduse așa cum apar în ediția citată. Nimic nu este introdus vreodată într-un citat din Scriptură.

Notele de final redau textul integral. Fiecare autoritate citată într-o scriere este redată integral în notele ei de final, în cuvintele exacte ale sursei, pentru ca cititorul să poată citi autoritatea însăși, și nu doar o trimitere la ea.

Trimiterile. Cu excepția cazurilor în care o abatere este menționată în mod expres, trimiterile și formatarea urmează *Chicago Manual of Style*, metoda acceptată în general pentru scrierile teologice și istorice de felul celor publicate aici. Scrierile Cărturarului Împărăției se abat de la ea în mod deliberat, din motivele următoare, în aceste privințe:

1. **Pronumele care se referă la Dumnezeu se scriu cu majusculă** (El, Lui, Său), împreună cu cuvintele care Îi aparțin, ca în „dreapta Sa". Chicago le scrie în general cu minusculă. Aici se scriu cu majusculă din evlavie.
2. **Citatele parțiale își păstrează punctele de suspensie.** Chicago omite în general punctele de suspensie la începutul sau la sfârșitul unui citat. Aici ele sunt păstrate, pentru ca cititorul să știe întotdeauna când un citat, și mai ales un citat din Scriptură, nu redă fraza întreagă.
3. **Notele de final redau textul integral al fiecărei autorități citate,** nu doar trimiterea. Aceasta se face pentru ca cititorul să poată citi autoritatea însăși.
4. **Cuvintele lui Hristos sunt tipărite cu roșu,** împreună cu ghilimelele lor, după vechiul obicei al Bibliilor cu litere roșii, pentru ca cuvintele DOMNULUI să se deosebească.
5. **„DOMNUL", cu referire la Isus, se scrie cu majuscule mici** în proza proprie a episcopului, dar niciodată în cuprinsul Scripturii, din evlavie.

Părinții Bisericii în alte limbi. Acolo unde un Părinte al Bisericii este citat după o ediție engleză, citatul de pe o pagină în altă limbă este tradus după acea ediție engleză și este marcat ca atare, de exemplu „(tradus din engleză, după ANF 1)".

LIMBĂ ȘI STIL

Majusculele de evlavie. Pronumele care se referă la Dumnezeu se scriu cu majusculă (El, Lui, Său), la fel și cuvintele care Îi aparțin în același sens, ca atunci când se spune că Hristos șade la dreapta Sa.

DOMNUL cu majuscule mici. În proza proprie a episcopului, cuvântul „DOMNUL", atunci când se referă la Isus Hristos, se scrie cu majuscule mici, în fiecare limbă care se scrie cu majuscule.

Aceasta nu se face niciodată în cuprinsul Scripturii.

Alte majuscule. Se scriu cu majusculă „Împărăția” (lui Dumnezeu și a cerurilor), „Cărturarul Împărăției”, „Scriptura”, „Biserica” (însemnând întregul Trup al lui Hristos) și „Duhul Sfânt”.

Ortografie și punctuație. Paginile în limba engleză folosesc ortografia americană. Într-o enumerare despărțită prin punct și virgulă, ultimul element este introdus prin „; și”.

Titlurile. Titlurile sunt date ca forme de adresare, și nu ca pretenții de rang, și sunt păstrate cu modestie.

„Preasfinția Sa” (în engleză „The Most Reverend”) este forma de adresare obișnuită în Statele Unite pentru un episcop. Ea aparține funcției, nu omului, și este folosită ca o curtoazie, nu ca o onoare revendicată. Un ghid catolic al formelor de adresare folosite în Statele Unite indică, pentru o scrisoare către un episcop: „His Excellency, / The Most Reverend (full name)”.[1]

D.D. Titlul de doctor în teologie (Doctor of Divinity) pe care îl deține episcopul Byers a fost conferit *honoris causa*, adică drept onoare, și nu în urma încheierii unui program de studii, așa cum se face uneori în Biserică.[2] Un exemplu bine cunoscut este reverendul dr. Billy Graham. Cel mai înalt titlu obținut de el prin studii a fost cel de Bachelor of Arts,[3] iar în 1948 a primit titlul onorific de doctor în teologie.[4] I se spunea de obicei „Dr. Graham”.[5] Printre alții care au primit doctorate onorifice se numără reverendul Harry A. Ironside, ale cărui studii s-au oprit la școala elementară;[6] reverendul G. Campbell Morgan;[7] evanghelistul Billy Sunday;[8] Preasfințitul Ronald Owen Hall, episcop de Hong Kong și China de Sud;[9] C. S. Lewis;[10] reverendul A. W. Tozer;[11] și Sfânta Tereza de Calcutta.[12]

Numele. Sfinții, papii, patriarhii și ceilalți episcopi sunt numiți în forma tradițională a propriei lor Biserici sau în cea obișnuită în limba cititorului. Forma aleasă nu implică nicio preferință între Biserici.

Traducerile. Paginile în alte limbi decât engleza sunt traduse cu ajutorul inteligenței artificiale, iar textul englez este cel cu autoritate. Vedeți Notă despre traduceri și despre autoritate.

Site-ul

Imaginile. Sunt afișate numai imagini aflate în domeniul public sau licențiate liber pentru o astfel de folosire, iar fiecare are o legendă și indicarea sursei.

Numerotare, date și revizuiri. Publicațiile sunt numerotate și datate. Paginile permanente pot fi revizuite pe loc, iar o pagină revizuită poate arăta data ultimei sale revizuiri, pentru ca cititorul să poată ști ce versiune citește.

Corecturi. Cititorii care găsesc o greșeală, și mai ales o greșeală într-un citat din Scriptură, sunt rugați să scrie la adresa indicată pe pagina principală. Greșelile sunt corectate.

Abrevieri

KJV	King James Version (textul standard din 1769)
ANF	*Ante-Nicene Fathers*, ed. Alexander Roberts și James Donaldson, urmat de numărul volumului
NPNF2	*Nicene and Post-Nicene Fathers*, seria a doua, ed. Philip Schaff și Henry Wace, urmat de numărul volumului
Easton	Burton Scott Easton, *The Apostolic Tradition of Hippolytus* (1934)
d.Hr.	după Hristos (*Anno Domini*), în anul Domnului
cca	*circa*, aproximativ

Ultima revizuire: 10 octombrie 2026

Note de final

1 Michael Andrews, „How to Address Church Officials, Bishops, Priests”, *Adoremus Bulletin*, 15 august 2009, https://adoremus.org/2009/08/how-to-address-church-officials-bishops-priests/. Pagina afirmă: „Formele de adresare folosite în Statele Unite în corespondență și în vorbire sunt date mai jos, împreună cu câteva adrese poștale ale unor oficiali ai Bisericii.” (tradus din textul englez)

2 Francisc, *Veritatis Gaudium*, Apostolic Constitution on Ecclesiastical Universities and Faculties (8 decembrie 2017), art. 51: „An honorary Doctorate can be conferred for special scientific or cultural merit in promoting the ecclesiastical sciences” („Un doctorat onorific poate fi conferit pentru merite științifice sau culturale deosebite în promovarea științelor ecleziastice”, tradus din textul englez),

https://www.vatican.va/content/francesco/en/apost_constitutions/documents/papa-francesco_costituzione-ap_20171208_veritatis-gaudium.html.

3 Wheaton Archives & Special Collections, „Billy Graham Resources", Wheaton College, accesat la 10 octombrie 2026: „Graham matriculated at Wheaton in 1940 and graduated in 1943 with a BA in anthropology" („Graham s-a înscris la Wheaton în 1940 și a absolvit în 1943 cu o diplomă BA în antropologie", tradus din textul englez), https://www.wheaton.edu/about-wheaton/museums-library-and-collections/wheaton-archives-and-special-collections/research/billy-graham-resources.

4 Wheaton Archives & Special Collections, „Select Chronology", The Evangelism & Missions Archives, Wheaton College, ultima actualizare 2 iunie 2026: „King's College commencement, received honorary Doctor of Divinity degree" („festivitatea de absolvire de la King's College; a primit titlul onorific de doctor în teologie", tradus din textul englez), New Castle, DE, 7 iunie 1948, https://www.wheaton.edu/__data/assets/file/0013/30370/Chronology-1934-2018.pdf.

5 David Van Biema, „Dr. Billy Graham: A Purposeful Life, An Indelible Legacy", *Guideposts*, [2018?], accesat la 10 octombrie 2026: „The Reverend Dr. Billy Graham, quite possibly the most influential and admired religious leader of the 20th century, passed away on Feb. 21, at the age of 99" („Reverendul dr. Billy Graham, poate cel mai influent și mai admirat lider religios al secolului al XX-lea, a încetat din viață pe 21 februarie, la vârsta de 99 de ani", tradus din textul englez), https://guideposts.org/articles/prayer/inspirational-prayers/dr-billy-graham-a-purposeful-life-an-indelible-legacy/. Vezi și Blake Killingsworth, „DBU Celebrates the Life of Billy Graham", Dallas Baptist University, 21 februarie 2018: „DBU presented its first honorary doctorate to Dr. Billy Graham during a special ceremony held on the DBU campus" („DBU a acordat primul său doctorat onorific lui dr. Billy Graham, în cadrul unei ceremonii speciale desfășurate în campusul DBU", tradus din textul englez), https://www.dbu.edu/news/2018/02/dbu-celebrates-the-life-of-billy-graham.html; Erin Branham, „A Personal Memory of Dr. Billy Graham", BRIGHT-FM, 21 februarie 2018: „Dr. Graham invited many millions of people to encounter Jesus in a personal way" („Dr. Graham a chemat multe milioane de oameni să-L întâlnească pe Isus în mod personal", tradus din textul englez), https://www.brightfm.com/shine/shine-daily/a-personal-memory-of-dr-billy-graham/; și Frank J. Beard, „Reflections on the life of Rev. Dr. Billy Graham", Illinois Great Rivers Conference, The United Methodist Church, 1 martie 2018: „Dr. Graham received many awards, honorary degrees, and citations during his long life of 99 years" („Dr. Graham a primit numeroase premii, titluri onorifice și distincții de-a lungul lungii sale vieți de 99 de ani", tradus din textul englez), https://igrc-www.brtsite.com/blogpostsdetail/11047520.

6 „Author Biography", Plymouth Brethren & Other Ministries: „Though his classes stopped with grammar school..." („Deși studiile sale s-au oprit la școala elementară...", tradus din textul englez); „Wheaton College awarding an honorary Litt.D. in 1930 and Bob Jones University an honorary D.D. in 1942" („Wheaton College i-a acordat titlul onorific de Litt.D. în 1930, iar Bob Jones University titlul onorific de D.D. în 1942", tradus din textul englez), https://plymouthbrethren.org/node/5488.

7 „The G. Campbell Morgan Collection”, Learning Commons, Chicago Theological Seminary: „Morgan received his Doctor of Divinity degree from Chicago Theological Seminary in 1902” („Morgan a primit titlul de doctor în teologie de la Chicago Theological Seminary în 1902”, tradus din textul englez), https://ctslibrary.org/collections/Campbell_Morgan/intro.html.

8 Robert P. Muhlbach, „Billy Sunday, Evangelist”, *Baseball Research Journal* (Society for American Baseball Research), 1980: lui Sunday „had numerous honorary doctor of divinity degrees conferred upon him” („i-au fost conferite numeroase titluri onorifice de doctor în teologie”, tradus din textul englez), https://sabr.org/journal/article/billy-sunday-evangelist/.

9 University of Hong Kong, Honorary Graduates, „The Rt. Rev. Ronald Owen Hall”: „Doctor of Divinity *honoris causa*” („doctor în teologie *honoris causa*”, tradus din textul englez), 64th Congregation, 1965, https://www4.hku.hk/hongrads/citations/mc-ma-ronald-owen-hall-the-rt-rev-ronald-owen-hall.

10 Gabriel Sewell, „Graduation week, celebrating Honorands: Great thinkers and writers”, University of St Andrews Special Collections: „St Andrews awarded Clive Staples Lewis an honorary Doctor of Divinity in June 1946” („St Andrews i-a acordat lui Clive Staples Lewis titlul onorific de doctor în teologie în iunie 1946”, tradus din textul englez), https://university-collections.wp.st-andrews.ac.uk/?p=11658.

11 „A.W. Tozer & Wheaton College”, Wheaton College Special Collections, 27 februarie 2012: „Wheaton College honored Tozer with an honorary doctorate (LLD) in 1950” („Wheaton College l-a onorat pe Tozer cu un doctorat onorific (LLD) în 1950”, tradus din textul englez); „Houghton College bestowed the honorary LLD two years later” („Houghton College i-a conferit titlul onorific de LLD doi ani mai târziu”, tradus din textul englez), https://lib-scblog3.wheaton.edu/?p=5051.

12 University of Hong Kong, Honorary Graduates, „The Reverend Mother Teresa”: „Doctor of Social Sciences *honoris causa*” („doctor în științe sociale *honoris causa*”, tradus din textul englez), 146th Congregation, 1993, https://www4.hku.hk/hongrads/graduates/m-c-o-m-o-b-e-hon-d-d-hon-dr-med-mary-bojaxhiu-teresa-the-reverend-mother-teresa. De asemenea: *Duke of Edinburgh Is Installed as Chancellor of the University*, Anglia Television, 1977, East Anglian Film Archive, nr. cat. 207990, înregistrare care o arată „receiving an honorary degree from the Duke that day” („primind în acea zi un titlu onorific de la duce”, tradus din textul englez), https://eafa.org.uk/work/?id=894726.